

בשורה צלולה

זאק פונאן

בשורה צלולה

זאק פונאן

במאמר זה, אבקש להסביר את משמעות המושגים "לידה מחדש" ו"ישועה". הצעד הראשון בדרך לחווייה זו הינו לשוב מהחטא. אולם, בטרם תוכל לשוב מחטא, עליך לדעת מהו חטא. רבים אינם יודעים כיצד לשוב מחטא, מפני שהם אינם מבינים מהו חטא. בשורת המשיח, הנשמעת לעיתים קרובות בימינו, מהולה ורחוקה מהבשורה המקורית, כפי שהיא נכתבה בברית החדשה. בשורה מהולה טוענת שדי לך להאמין שישוע הוא המשיח כדי "להיושע". מכל מקום, בלי תשובה מחטא, אמונה בלבד אינה יכולה להושיע איש מחטאיו. הלידה מחדש הינה יסוד החיים במשיח. כל הדתות מטיפות לחיים מוסריים ולמעשים טובים. גם תלמידי ישוע מתבקשים לחיות חיים מוסריים, ולעשות את הטוב. מכל מקום, מוסר ומעשים טובים הינם אורח חיינו אך לא יסוד אמונתנו. היסוד של חיי התלמידים של ישוע הינו לידה מחדש. כאן עלינו להתחיל.

ישוע השתמש בביטוי "להיוולד מחדש" ביוחנן ג, 3 בדברו עם נקדימון, מנהיג דתי מכת הפרושים, איש ירא אלוהים ומוסרי. אף על פי כן, אמר לו ישוע, "אם לא יִגֵּד אִישׁ מִלְמַעְלָה לא יוכל לְרַאֲוֹת אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים." לפיכך, כדי לראות את מלכות האלוהים, עליך להיוולד מחדש, גם אם אתה אדם מאוד טוב! ישוע הוסיף ואמר כי הוא (ישוע) ינשא על הצלב וימות וכל המאמין בו יחיה חיי עולם. (יוחנן ג, 14, 16)

ישוע הוסיף ואמר לנקדימון שבני האדם אהבו את החושך יותר מהאור כי מעשיהם רעים. (ר' יוחנן ג, 19). אולם, ישרי הלב יבואו אל האור ויושעו. (ר' יוחנן ג, 21). עליך לבוא אל האור כדי להיוולד מחדש. משמע להיות כנה עם אלוהים ולהתוודות על חטאך בפניו. מובן שלא תוכל לזכור את כל החטאים שעשית, אולם עליך להכיר בכך שאתה חוטא ולספר לאלוהים על אלה מהם שאתה זוכר.

החטא הוא עניין נרחב מאוד. בראשית הדרך, תגלה בחיך רק חלק מצומצם ממנו. זה כמו לגור בארץ גדולה שראית רק חלק קטן ממנה. אולם כשתשוב מהחטאים שאתה מודע להם, אתה תחל בהדרגה לגלות בחיך יותר ויותר "מארץ החטאים" הזו. בלכתך באור, החטא ילך ויתגלה, מה שיאפשר לך יותר ויותר לטהר את עצמך ממנו. עליך, אם כן, להתהלך בתמימות לפני אלוהים תמיד.

הנה המחשה נוספת: בביתך ישנם לא מעט חדרים מזוהמים. אתה רוצה שישוע יבוא לשכון בביתך, אלא שישוע לא יוכל לשכון בבית מזוהם. לפיכך, הוא עוזר לך לנקות את החדרים, בזה אחר זה. אט אט, ביתך נעשה נקי. כך אנו גדלים בקדושה.

בהיותו בעיר אפסוס, אמר שאול השליח לזקני הקהילה, כי הוא הטיף את אותה הבשורה בכל מקום ומקום: לשוב מחטא ולהאמין באדון ישוע המשיח. (ר' מעשי השליחים כ, 20.) אלה הן שתי דרישות מקדימות לייסוד החיים במשיח וללידה מחדש. אלוהים קשר תשובה ואמונה יחד. אלא שהיום ישנה התמקדות מוגזמת בפן אחד של הבשורה, אמונה, מבלי להדגיש את הצורך בתשובה מחטא.

לא די באמונה בלבד, כדי להיוולד מחדש. אישה לא תוכל בעצמה להביא ילד לעולם, גם אם היא מאוד תרצה בכך, וכן לדידו של הגבר. גבר ואישה צריכים להתחבר על מנת שילד יוכל להיוולד. בדומה, כשתשובה מחטא מתחברת לאמונה, ילד רוחני נולד; הלידה מחדש מתרחשת ברוחך. הלידה הרוחנית ממשית כמו הלידה הפיזית, ומתרחשת אף היא ברגע אחד; היא אינה הדרגתית.

ייתכן שתידרש הכנה ממושכת לפני הלידה, בדומה ללידה פיזית. אולם הלידה החדשה עצמה (כמו הלידה הפיזית) מתרחשת ברגע. אין זה משנה אם כמוני, אינך מודע לתאריך המדויק שבו נולדת מחדש. בלידה הפיזית, מה שחשוב זה שאתה חי! בלידה הרוחנית, מה שחשוב זה לדעת בביטחון שאתה חיי חיים חדשים במשיח.

האם זו צרות־אופקים לומר שישוע הוא הדרך היחידה לאלוהים? הרשה לי להשיב על כך

בהמחשה: מישהו שמעולם לא ראה את אבי (ואף לא בתמונה), לא ידע מה מראהו. באותו אופן, אנו שמעולם לא ראינו את אלוהים לא נוכל לדעת עליו דבר, אף לא את הדרך אליו. ישוע המשיח, על כל פנים, בא מאלוהים. לכן הוא לבדו יכול להראות לנו את הדרך לאלוהים. הוא אמר, "אֲנִי הַדֶּרֶךְ... לֹא יָבֹא אִישׁ אֶל הָאָב בְּלֹתִי עַל יְדִי." (יוחנן יד, 6)

טענתו זו של ישוע, להיותו הדרך היחידה לאלוהים האב, תהא אחת מהשתיים: אמת או שקר. מי יערוב את ליבו לומר שישוע היה שקרן? לא די יהיה בלומר שישוע היה אדם טוב או נביא. ישוע הוא אלוהים עצמו. לא ייתכן שהוא היה אדם טוב אם שיקר! לפיכך, אנו מסיקים שישוע אכן היה אלוהים בדמות בן אדם.

האמת היא בהכרח צרת־אופקים. במתמטיקה למשל, 2+2 תמיד =4. אם נקבל תשובה אחרת, לא נהיה רחבי אופקים אלא אווילים. אפילו התוצאה 3.9999 תהיה שגויה. אם נבחר לקבל ואריאציות של האמת, השיקלול המתמטי שלנו ישתבש.

אנו יודעים שכדור הארץ מסתובב סביב השמש. אם נחליט להיות "רחבי אופקים" ונבחר להאמין לתיאוריה האומרת שהשמש מסתובבת אף היא סביב כדור הארץ, התחשיבים האסטרונומיים שלנו ישתבשו.

בכימיה, H_2O זה מים. אם נאמץ גישה רחבת אופקים ונאמר ש- H_2O זה גם הרכב המלח, נהיה למעשה אווילים! אנו רואים, אם כן, שהאמת הינה מוחלטת בכל תחום ולחלוטין צרת־אופקים. זה כך, גם בעניין אלוהים. רחב־אופקים עשוי להוביל לשיאות חמורות במתמטיקה, אסטרונומיה וכימיה – ואף בידיעת האמת על אלוהים.

הכתובים מלמדים שכל בני האדם חוטאים, וישוע מת בעד החוטאים. לפיכך, אם תבוא לישוע כצדיק, הוא לא יסלח לך על חטאיך, משום שהוא לא מת בעד הצדיקים! הוא מת בעד החוטאים. ייסלח רק למי שבא לישוע ומתוודה, "אדון, אני חוטא." לא תוכל לבוא לישוע בשם דת מסוימת, ולזכות בסליחה, משום שהוא מת למען החוטאים ולא למען דת מסוימת. אם אתה ניגש אליו כחוטא, חטאיך יוכלו להיסלח ומיד.

קל לנו לדעת שאנו חוטאים, משום שאלוהים נתן לנו מצפון. מצפונם של ילדים הינו רגיש מאוד, הם יודעים לזהות עוולה באופן מידי. אולם כשהם גדלים, עשוי מצפונם להתקשח ולאבד מרגישותו. כשילד בן שלוש משקר, רואים זאת בפניו. אולם כעבור חמש-עשרה שנים, הוא יכול להשמיע שקר במצח נחושה, משום שהוא הרג את מצפונו כשפעם אחר פעם הוא התעלם מקולו. כפות רגליו של תינוק הן כה רכות שביכולתן לחוש אף בלטיפת נוצה. לעומת זאת, כפות רגליהם של מבוגרים הן כה נוקשות, עד שאין ביכולתן לחוש סיכה הננעצת, אלא משחדרה פנימה. אותו הדבר נכון גם למצפון שלנו.

המצפון הוא קול שאלוהים שיקן בתוכנו, מה שאומר לנו כי אנו ישויות מוסריות. המצפון מאפשר לנו הבנה יסודית של טוב ורע. משום כך זו מתנה מופלאה. ישוע מכנה "עֵינְךָ". (ר' לוקס יא, 34). אם לא נשמור על ה"עין" הזו, אנו נתעוור רוחנית. התעלמות מנקיפות המצפון עשוי להיות מסוכן כמו התעלמות מחלקיקי אבק הנכנסים לעינך, משמע התעוורות רוחנית מוחלטת.

בני אדם נולדים נטולי דת. כולם מתחילים במצב זהה. לאחר שנתיים, עדיין אותו הדבר, הם אנוכיים ונרגנים. מכל מקום, בחלוף הזמן, הוריהם משפיעים עליהם, וכך הם הופכים לבני דתות שונות. ביותר מ-90% מהמקרים, את דתו של אדם בחרו הוריו.

מכל מקום, אלוהים אינו רואה אותנו כבני דתות שונות. כולנו חוטאים לנגדו, באותה מידה. ישוע בא מהשמים לארץ כדי למות עבור חטאי האנושות. הוא לא בא למי שמחשיב עצמו טוב דיו להיכנס לנוכחות של אלוהים, אלא למי שמכיר בכך שהוא חוטא ובלתי ראוי לכך. מצפונך יאמר לך שאתה חוטא. מה הקושי, אם כן, לבוא לישוע ולומר, "אדון, אני חוטא, עשיתי הרבה דברים רעים בחיי..."?

יש מי שישאל, "הלא יוכל אלוהים טוב להשקיף על חטאינו ולסלוח, כשם שכל אב היה סולח?" אם בן שבר או איבד משהו יקר ערך, הצטער על כך והתנצל בפני אביו, אביו ייסלח לו. אולם אין מדובר כאן בסוגיות של מוסר. אם כל חטאינו היו עניינים מעין אלה, אלוהים היה סולח לנו מיד. אלא שלא כמו עניינים אלה, חטא הוא פשע.

לו היה שופט בבית משפט ובנו היה עומד מולו, מואשם בפשע, האם השופט יכול היה לומר לבנו, "בני, אני אוהב אותך. אני סולח לך. אני אזכה אותך."? כל שופט ארצי עם שמץ חוש צדק, לא היה עושה דבר כזה. חוש הצדק שיש לכולנו הוא חלק קטן מהצדק המושלם של אלוהים, שבדמותו נבראנו. לפיכך, כשאנו חוטאים, אלוהים כשופט נאלץ לומר לנו, "אני אוהב אותך מאוד, אולם ביצעת פשע, ועלי להענישך." עד כמה שהבן עשוי להצטער על פשעו,

כשופט, אביו מחוייב להטיל עליו עונש ראוי. נניח שהבן שדד בנק. האב קונס אותו במלוא הקנס לפי החוק, נאמר מיליון שקל. מאחר שאין לבן את סכום הקנס, הוא חייב לרצות עונש מאסר! אז קם האב מכס המשפט, מסיר את גלימת השופט ויורד מטה. הוא מוציא את פנקס הצ'קים שלו ורושם צ'ק על סך מיליון שקל (כל חסכוניותיו), ומוסר לבנו שישלם את הקנס. האם יוכל הבן עתה להאשים את האב בכך שלא אהב אותו? לא! בה בעת, לא יוכל איש להאשימו במשפט שלא כצדק, משום שהוא קצב לבנו את מלוא העונש שהחוק דורש. זה בדיוק מה שאלוהים עשה עבורנו. כשופט, הוא הכריז שכולנו ראויים למות על חטאינו. לאחר מכן, הוא ירד מטה כבן האדם ולקח את העונש הזה על עצמו.

הכתובים מלמדים אותנו שאף על פי שאלוהים הוא אחד, הוא קיים בשלוש אישיות: אב, בן ורוח הקודש. אם אלוהים היה רק אישיות יחידה, הוא לא יכול היה לפנות את כיסאו שבשמים ולבוא לארץ כבן האדם בדמות ישוע. מי היה מנהל אז את היקום? משום שאלוהים קיים בשלוש אישיות, הבן יכול היה לרדת לארץ ולמות עבור חטאינו לפני האב שבשמים, השופט. יש המטבילים אנשים לשם ישוע בלבד, בטענה שיש רק אישיות אחת באלוהות – ישוע. זו שגיאה חמורה. בראשונה ליוחנן ב, 22 נאמר כי מי שמכחש באב ובבן יש בו את רוח צורר המשיח. זה משום שהוא כופר בכך שאלוהים הבן בא לארץ בדמות ישוע המשיח, כיחש ברצונו האנושי, עשה את רצון האב ונשא את העונש על חטאינו, לפני אלוהים האב. (ראשונה ליוחנן ד, 2, 3)

ישוע היה לגמרי אלוהים ולגמרי אדם בבואו לארץ. כשהוא מת על הצלב, הוא נשא את העונש של האנושות כולה. העונש על החטא שלנו הינו פרידה נצחית מאלוהים. כשישוע נצלב, הוא הופרד מאביו שבשמים. אלה היו הייסורים האיומים ביותר שבן אנוש יוכל אי פעם לחוות.

הגיהנום הוא המקום היחיד ביקום שאלוהים זנח. אלוהים אינו נמצא שם. לכן מתגלה שם מלוא הרוע שבשטן. הרוע הוא מה שמביא לאומללות של כל מי שהולך לגיהנום. ישוע חווה את העונש הזה בהיותו תלוי על הצלב. הוא היה תלוי על הצלב במשך שש שעות. אולם בשלוש השעות האחרונות, הוא נזנח בידי אלוהים. השמש חשכה והארץ הזדעזעה. הקשר שלו עם אביו שבשמים נותק. האב הוא הראש של ישוע (ר' ראשונה לקורינתיים יא, 3). – וכשישוע נזנח, זה היה כאילו ניתק ראשו מעליו. לא נוכל להבין לגמרי את היגון שישוע חווה במקומו על הצלב.

לו ישוע היה רק ברוא, הוא בשום פנים לא יכול היה לשאת את עונשם של מיליארדי בני אדם שחיו מאז אדם, משום שאדם אחד לא יוכל להתלות במקום מיליארד רוצחים! מכל מקום, ישוע יכול היה לשאת את העונש הזה במקומו, מכיוון שהוא האל הנצחי. יתרה מכך, משום שהוא נצחי, הוא יכול היה לשאת עונש נצחי בשלוש שעות. אם ישוע המשיח לא היה אלוהים, ואלוהים האב הענישו על חטאינו, אזי היה זה אי-צדק משווע. אלוהים לא יוכל להעניש אדם אחד על פשעיו של אחר, אפילו אם זה מוכן ליטול על עצמו את העונש.

חברך לא יוכל ליטול על עצמו את עונשך ולהתלות במקומך. זה יהיה חוסר צדק. לפיכך, אם ישוע היה רק ברוא, ונענש על חטאינו, זה היה בבחינת חוסר צדק משוע. ברור, אם כן, שאף ברוא לא יכול היה ליטול על עצמו את העונש על חטאינו. אלוהים לבדו יכול היה לשאת את העונש הזה, משום שהוא השופט של היקום. יש לו את הזכות להענישנו – ויש לו את הזכות ליטול על עצמו את עונשינו. וזה בדיוק מה שהוא עשה, כשהוא בא לארץ בדמות ישוע המשיח.

האמונה בישוע המשיח, יסודה בשתי אמיתות מופלאות: ראשית, ישוע מת עבור חטאי האנושות. שנית, הוא קם מן המתים אחרי שלושה ימים. אילו המשיח לא היה קם מהמתים, לא הייתה הוכחה לכך שהוא היה אלוהים. תקומתו מהמתים הייתה הוכחה לכך שכל דבריו היו אמת. אף מנהיג רוחני מעולם לא טען שהוא ימות לכפר על חטאי העולם. ואף מנהיג רוחני מעולם לא קם מהמתים. שתי העובדות האלה לבדן הופכות את ישוע המשיח לייחודי.

ייתכן שכל הדתות ילמדונו לפעול מעשים טובים ולחיות בשלווה על פני הארץ. אולם לאמונה בישוע המשיח יש יסוד ייחודי: המשיח מת עבור חטאינו וקם מהמתים. בני האדם נבראו על-ידי אלוהים לחיות למענו. אולם בפועל, חיינו חיים אגואיסטים ביותר. לכן בבואנו לאלוהים, עלינו לבוא כגנבים השבים מחטאם, כמי שלאורך שנים גנבו את מה ששייך לאלוהים. עלינו לבוא אליו אסירי תודה על מות ישוע בעדנו ולהאמין כי הוא קם מהמתים וחי היום. לא ניתן היה להתפלל לישוע לולא היה חי היום. ישוע קם לתחייה. משום כך אנו יכולים לשוחח איתו.

לאחר שישוע קם מהמתים, הוא עלה ושב לשמים. לאחר מכן, רוח הקודש, האישיות השלישית באלוהות, ירד אל הארץ. רוח הקודש הינו אישיות ממשית כמו ישוע! הוא בא לארץ כדי למלא את חיינו בנוכחותו. אם נכנע לו הוא יוכל לעזור לנו להתהלך בקדושה. כשרוח הקודש ממלא אותך, אתה יכול לחיות חיים של נצחון על החטא. איש לא יכול היה לחיות כך לפני שרוח הקודש בא לשכון בבני האדם, בחג השבועות שלאחר שובו של ישוע לשמים. לפני כן, אנשים יכלו רק לשפר את חייהם כלפי חוץ. חייהם הפנימיים נותרו מובסים בידי החטא, בלתי משתנים. כשרוח הקודש ממלא אותך, אלוהים עצמו שוכן בך והוא יכול לאפשר לך לחיות חיים קדושים גם בתוך פנימה.

המסר הנפלא של הבשורה הוא שליבך יכול להיטהר כליל כשאלוהים סולח לך מחטאיך. לאחר מכן, המשיח יכול לשכון בך ברוחו, וגופך נעשה למשכן אלוהים.

דיברתי פעם עם איש מאמין שעישן סיגריות. שאלתיו אם הוא אי פעם יעשן סיגריה בבניין הקהילה? הוא ענה שהוא לעולם לא יעשה זאת משום שבניין הקהילה הוא משכן אלוהים. הסברתי לו שמשכן אלוהים אינו איזה בניין, מעשה ידי אדם, אלא שאלוהים שוכן בגופו שלו. לא היית נואף בבניין הקהילה, הלא כן? גם לא היית צופה בפורנוגרפיה באינטרנט בקהילה. הגוף שלך הוא משכן אלוהים כשישוע שוכן בתוכו. לכן, עליך להיזהר במה שאתה עושה עם

איברי גופך. הרגלים הרסניים כמו עישון סיגריות, שתיית אלכוהול ושימוש בסמים מתירים למחשבות לא טהורות לחדור לראשך, שיהרסו בהדרגה את גופך ואת דעתך. חיי האמונה נמשלים למרוץ. כשאנו מפנים את גבנו לחטא ונולדים מחדש, אנו מגיעים לקו הזינוק של המרוץ. לאחר מכן מתחילה ריצת מרתון – עד סוף חיינו. אנו רצים ורצים ורצים. בעשותנו כך, אנו מתקרבים מדי יום לקו הגמר. אל לנו לחדול מהמרוץ. המחשה נוספת: כשאנו נולדים מחדש, אנו מניחים את היסודות לביתנו. לאחר מכן אנו בונים את אט אט את בניין העל, המורכב מקומות רבות. אלה החיים הטובים ביותר שניתן לחיות, משום שאתה בהדרגה מסלק כל מה שרע מחייך ונעשה דומה לאלוהים משנה לשנה.

אז מה עליך לעשות כדי להיולד מחדש? ראשית, הודה בכך שאתה חוטא. אל תשווה את עצמך לאחרים ותתנחם בלדמיין שאתה טוב מהם. החטא הוא כמו רעל קטלני. אם תשתה טיפה אחת או מאה טיפות, בכל מקרה תמות. אם אתה רוצה התחלה טובה בחיי האמונה שלך, הכר בכך שאתה לא יותר טוב מהגרוע שבחוטאים. לאחר מכן, עשה החלטה לשוב מכל חטא ידוע בחייך.

לאחר מכן, האמן במשיח. זה אומר למסור את חייך למשיח – ולא רק להאמין במשהו שכלתני אודותיו. אתה יכול להאמין במישהו מבלי להתמסר לו. מתחת לחופה, הכלה נשאלת "האם את מוכנה להתחייב כלפי האיש הזה?" נניח שהיא משיבה, "אני מניחה שהוא אדם טוב מאוד. אבל אני לא בטוחה שאני רוצה למסור לו את כל חיי ועתידי." לפיכך, היא לא תוכל להינשא לו, משום שאין לה אמונה בו. כשאישה נישאת, כל מהלך חייה משתנה. היא משנה את שם משפחתה לשמו של האיש. היא עוזבת את בית הוריה והולכת לחיות עם בעלה. גם אם היא לא יודעת היכן הם יגורו, היא מוסרת לו את כל עתידה. יש לה אמונה בו. תמונה זו מתארת מה זה אומר להאמין במשיח.

שמנו, כמאמינים בישוע המשיח (אם לבטא זאת ביראה), הוא למעשה גב' משיח! זאת למעשה המשמעות של הכינוי "משיח". אישתי נשאה את שמי רק לאחר שנישאה לי. בדומה, גם אתה תישא את שמו של המשיח ותקרא לעצמך על שמו רק לאחר שנישאת לו. אם אישה כלשהי הייתה נושאת את שמי מבלי להנשא לי והייתה קוראת לעצמה גב' זאק פונאן, זה היה שקר. באותו אופן, כל מי שקורא לעצמו מאמין במשיח, מבלי להינשא למשיח, אף הוא משקר.

ברית הנישואים הינה ברית נצחית. כפי שהנישואים אינם עניין של ימים ספורים בלבד, כך גם האמונה בישוע המשיח מהווה מחויבות לכל החיים. מכל מקום, המחויבות למשיח לא תהפוך אותך למושלם. גם כלה ביום הנישואים לא מבטיחה שהיא לעולם לא תטעה. היא בוודאי תעשה טעויות רבות, אולם בעלה יסלח לה. עם זאת, היא מבטיחה שהיא תחיה עם בעלה לנצח. זו תמונה של האיחוד שלנו עם המשיח.

הצעד הבא שעליך לעשות הוא להיטבל במים. הטבילה דומה לקבלת תעודת נישואים. לא תוכל להינשא רק באמצעות קבלת תעודת נישואים. באותה מידה, לא תוכל להפוך למאמין בישוע באמצעות טבילתך. רק לאחר שנישאת, תוכל לקבל תעודת נישואים. בדומה, רק לאחר שמסרת את חייך למשיח, תוכל להיטבל. בטבילה אתה מעיד שסיימת עם חייך הקודמים והפכת את ישוע המשיח לאדון חייך.

בעל ואישה משוחחים הרבה זה עם זה. עליך גם אתה לדבר עם ישוע ולהקשיב לו כשהוא מדבר אליך, באמצעות הכתובים, מדי יום.

אישה טובה לעולם לא תעשה דבר שיגרום צער לבעלה. היא תרצה לעשות כל דבר בהתחברות איתו. מאמין אמיתי, אף הוא, לא יעשה דבר שיצער את המשיח, כמו לצפות בסרט שישוע לא היה צופה בו. הוא לא יעשה דבר שאין באפשרותו לעשות יחד עם ישוע המשיח. האם תוכל להיות בטוח שנולדת מחדש? כן. ברומיים ח, 16 נאמר שכשאתה נולד מחדש, רוח הקודש יעיד ברוחך שאתה בן אלוהים.

אלה הם חיים מופלאים; חיים עם החבר הטוב ביותר שיוכל להיות למישהו אי פעם. לעולם לא נהיה בודדים, משום שישוע יהיה איתנו תמיד ובכל מקום. נוכל לחלוק את הבעיות שלנו עימו ולבקשו לעזור לנו בפתרונם. אלה חיים מלאי שמחה, נטולי חרדה ופחד, משום שישוע אוחז את עתידנו בידי. אם אתה רוצה להיוולד מחדש, תאמר את המילים הבאות לאדון, בכנות ליבך:

”אדון ישוע, אני מאמין שאתה הוא בן האלוהים. אני חוטא שמגיע לו גיהנום. תודה לך שאהבת אותי ומתת על הצלב עבור חטאיי. אני מאמין שקמת מהמתים ושאתה חי היום. אני רוצה לשוב מחיי החטא עכשיו. בבקשה סלח לי על כל חטאיי ותן לי שינאה לחטא. אני סולח לכל מי שפגע בי בכל דרך שהיא. בוא אל חיי אדון ישוע, ותהיה אדון חיי מהיום והלאה. תעשה אותי לבן אלוהים עכשיו.”

דבר אלוהים אומר, ”וְהַמְקַבְּלִים אֹתוֹ הַמֵּאֱמִינִים בְּשֵׁמוֹ נִתְּנָן עַל לְמוֹ לְהִיטֵב בְּנִים לְאֱלֹהִים.” (יוחנן א, 12) ישוע אומר, ”וְהִבָּא אֵלַי לֹא אֶהְדָּפוּנוּ הַחוּצָה.” (יוחנן ו, 36)

אתה יכול להיות בטוח, אם כן, שהוא קיבל אותך. לפיכך, תוכל להודות לו ולומר, ”תודה לך אדון ישוע, שסלחת לי וקיבלת אותי. אנא מלא אותי ברוח קודשך ותן לי כוח לחיות למענך. אני רוצה לרצות רק אותך מהיום ואילך.”

הינך נדרש עתה לקרוא את דבר אלוהים יום ביומו ולבקש מהאדון למלא אותך ברוח קודשו מדי יום. עליך להתחבר גם עם מאמינים אחרים שנולדו מחדש. רק כך תוכל לגדול בחיי האמונה ולאצור את הכוח להמשיך ללכת אחרי ישוע. בקש, אם כן, מהאדון להנחותך לקהילה טובה. יברכך האדון במאוד מאוד.